

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 1995
Ημερομ. Κατάθεσης: 30/1/2023

Αθήνα, 30 Ιανουαρίου 2023

Ερώτηση

Προς τους κ.κ. Υπουργούς:
Περιβάλλοντος και Ενέργειας
Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων
Οικονομικών

Θέμα: Να δοθεί άμεσα λύση στην ταλαιπωρία των οικογενειών δικαιούχων μελών των οικοδομικών συνεταιρισμών «Ο Παύλος Μελάς» και «Νέο Πανόραμα»

Με την Ε/47820/14.12.1957 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 60 του ν. 3194/1955, παραχωρήθηκε στο Υπουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας, υπέρ του Εθνικού Οργανισμού Πολεμιστών (Ν. 751/1948) Βορείου Ελλάδος, κοινόχρηστη έκταση 1.000 στρεμμάτων εκ του κοινόχρηστου τεμαχίου με αριθμό 49 του αγροκτήματος Πανοράματος Θεσσαλονίκης. Με την Δ.Ο. 10640/31711/19.12.1957 απόφαση του Υπουργού Κοινωνικής Πρόνοιας, εξάλλου, ορίστηκε ότι η έκταση αυτή θα παραχωρηθεί σε οικογένειες δικαιούχων μελών του ως άνω Οργανισμού μετά την ένταξή της στο σχέδιο πόλεως.

Έκτοτε αν και έχουν περάσει 66 χρόνια δεν έχει προχωρήσει η διαδικασία απόδοσης της κοινόχρηστης αυτής έκτασης στους δικαιούχους ούτε έχουν αποζημιωθεί με οποιονδήποτε τρόπο για αυτή την ταλαιπωρία αυτή παρά τις διαρκείς υποσχέσεις της Διοίκησης για επίλυση του θέματος.

Οι οικογένειες των δικαιούχων μελών συνέστησαν δύο οικοδομικούς συνεταιρισμούς (τον συνεταιρισμό Παύλου Μελά-πρώην πολεμιστών του ν.751/1948 και τον συνεταιρισμό Νέου Πανοράματος -πρώην πολεμιστών του ν.751/1948), τα μέλη των οποίων άσκησαν αίτηση ακύρωσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά της παράλειψης της Διοίκησης να αποφανθεί επί της από 30.11.2012 αιτήσεως τους προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Οικονομικών, με την οποία ζήτησαν : α) Να

ολοκληρωθεί άμεσα, ενόψει της παρόδου του ευλόγου χρόνου προς τούτο, η διαδικασία πολεοδόμησης – ρυμοτόμησης της ως άνω αναφερόμενης έκτασης, κατά τρόπο ώστε να καταστεί δυνατή η οικιστική αξιοποίησή της από τους αιτούντες και, συνακόλουθα, να εκπληρωθεί ο σκοπός της παραχωρήσεώς της δυνάμει της Ε/47820/14.12.1957 Απόφασης του Υπουργού Γεωργίας και της Δ.0.10031/31460/27.1.1960 Απόφασης του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας, β) άλλως, ήτοι σε περίπτωση που τούτο δεν θεωρηθεί από τη Διοίκηση, για οποιονδήποτε λόγο, εφικτό, να τους καταβληθεί αποζημίωση ίση με την αξία της υπόψη εκτάσεως, σύμφωνα με τους ορισμούς των άρθρων 17 Συντ. και 1 Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και για τους λόγους που αναλύονται στην αίτηση και, γ) σε κάθε περίπτωση, να αποφανθούν κατά τρόπο συγκεκριμένο και οριστικό, για την τύχη του επίμαχου ακινήτου, ενόψει σειράς πράξεων της Διοικήσεως, προηγούμενων και επόμενων της θέσεως σε ισχύ του Συντάγματος 1975, με την οποία οι αρμόδιες διοικητικές αρχές είχαν ταχθεί υπέρ της δυνατότητός τους να αξιοποιήσουν οικιστικώς το ακίνητο.

Το ΣΤΕ με την υπ' αριθμ.1525/2020 απόφασή του έκανε δεκτή την αίτηση ακυρώσεως και ακύρωσε την παράλειψη της Διοίκησης να αποφανθεί επί της από 30.11.2012 αιτήσεως των αιτούντων, και αποφάνθηκε ότι η αίτηση αυτή, καθίσταται εκ νέου εκκρεμής ενώπιον της Διοικήσεως, η οποία πρέπει να την εξετάσει και να αποφανθεί επ' αυτής. Αντικείμενο εξέτασης από τη Διοίκηση θα πρέπει να είναι, ειδικότερα, η, τυχόν, δυνατότητα πολεοδόμησης τμήματος μόνο της επίμαχης έκτασης, και δη του απολύτως αναγκαίου για τη στεγαστική αποκατάσταση των μελών των αιτούντων συνεταιρισμών, προτιμωμένου του τμήματος με την ελάχιστη δασοπονική σημασία, αποκλεισμένων δε των τμημάτων που καλύπτονται από συμπαγές δάσος, ως προς τα οποία, άλλωστε, η Διοίκηση απέκλεισε εξ αρχής οποιοδήποτε ενδεχόμενο πολεοδόμησης, τούτο δε προκειμένου η πολεοδόμηση να πραγματοποιηθεί με τη μικρότερη δυνατή θυσία δασικού πλούτου. Εφόσον, εξάλλου, η Διοίκηση προκρίνει την, κατ' απόλυτη εξαίρεση, πολεοδόμηση και τμημάτων δάσους μείζονος δασοπονικής σημασίας, αυτό θα είναι, καταρχήν, ανεκτό μόνον υπό τις προϋποθέσεις που απορρέουν από τους σχετικούς συνταγματικούς κανόνες, δηλαδή τα τμήματα αυτά να πολεοδομηθούν ως δασικοί θύλακες, των οποίων η μορφή πρέπει να παραμείνει αναλλοίωτη. Εάν, τέλος η πολεοδόμηση της έκτασης δεν καταστεί δυνατή, εν όλω ή εν μέρει, η Διοίκηση πρέπει να εξετάσει τη δυνατότητα να διαθέσει στους αιτούντες συνεταιρισμούς άλλη κατάλληλη έκταση, όχι, κατ' ανάγκη, ίσης επιφάνειας με την επίμαχη, αλλά επαρκή, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι στεγαστικές ανάγκες των μελών των αιτούντων συνεταιρισμών σε εγγύς, στο μέτρο του εφικτού, περιοχή.

Σήμερα όμως δύο χρόνια μετά από την έκδοση της απόφασης του ΣΤΕ, η Διοίκηση δεν έχει συμμορφωθεί με την απόφαση του ΣΤΕ και η ταλαιπωρία των μελών των οικοδομικών συνεταιρισμών συνεχίζεται. Οι ευθύνες της Διοίκησης για την ταλαιπωρία των δικαιούχων αναδεικνύονται στην απόφαση του ΣΤΕ καθώς αναφέρεται ότι η Διοίκηση συντήρησε καθ' όλο αυτό το διάστημα, την προσδοκία των αιτούντων για οικιστική αποκατάσταση μέσω της εκτάσεως αυτής, αποφεύγοντας δε να διαμορφώσει σαφή και οριστική κρίση και να ενεργήσει βάσει αυτής, περαιτέρω δε, δεν αποσαφήνισε

τις προθέσεις της, ούτε όταν υποβλήθηκε η από 30.11.2012 αίτηση των αιτούντων, επί της οποίας παρέλειψε να αποφανθεί.

Επειδή, η πολιτεία υποχρεούται να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις σύμφωνα με το άρθρο 95 του Συντάγματος.

Επειδή, έχει παρέλθει διάστημα πέραν των 2 ετών από την έκδοση της υπ' αριθμ. 1525/2020 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας και ακόμη δεν έχει συμμορφωθεί η Διοίκηση με αυτή.

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

1. Προτίθενται να λάβουν μέτρα για να αποκατασταθούν στεγαστικά τα μέλη των οικοδομικών συνεταιρισμών Άγιος Παύλος και Νέο Πανόραμα ;
2. Για ποιο λόγο μέχρι σήμερα δεν έχει συμμορφωθεί η Διοίκηση με την υπ' αριθμ. 1525/2020 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας γεγονός επιτείνει την πολύχρονη ταλαιπωρία των δικαιούχων;

Ο ερωτών Βουλευτής

Φάμελλος Σωκράτης